

ELÄMÄ&IITEETÄ 2/10

 Janne Tervola

Kirjoittaja on Metalliteknikka-lehden toimittaja. Hänen mielenkiintonsa teknisiä vimpaimia kohtaan on loputon – varsinkin, jos ne pitävät meteliä tai haisevat bensiinille. Palautetta voi antaa osoitteeseen mikropc@talentum.fi.

Muotoilupalkinto ei juuri auta, jos sykemittarissa ei ole gps:ää ja langatonta tietokoneiliitäntää.

Rannetietokone vai Musta Casio?

YRITIN LÖYTÄÄ avopuolisolleni joululahjaksi sykemittaria. Hän harrastaa enduromoottori-pyöräilyä lisäksi polkupyöräilyä ja rullaluistelua, joten reitti, matka ja nopeus ovat vähintään yhtä kiinnostavia tietoja kuin syke.

Olin itse käyttänyt sykemittaria viimeksi yli kymmenen vuotta sitten. Nopeuden ja matkan mittaamiseen gps on kätevin vaihtoehto, sillä se toimii, kunhan riekutaan ulkosalla. Nokian Sports Trackerin käyttäjänä ajattelin heti, että nykyaikaisesta sykemittarista löytyvät niin gps kuin langaton tietokoneiliitäntäkin. Kuvittelin, että ominaisuudet ovat kehittyneet rannetietokoneissa samaan tahtiin kuin matkapuhelimissakin.

Jos laite olisi hyvä, niin voisihan sitä itsekin lainata. Ei tarvitsisi rämpätä puhelinta kohmeisilla sormilla Minigrip-pussin läpi. Eihän kunnon metsässä möyrimislenkki ole läheskään niin totta, ellei sitä pääse esittelemään kavereille kartalle tulostettuna gps-reittinä.

ALOITIN ETSIMISEN kotimaisten sykemittareiden valikoimista. Olin varautunut siihen, että mahdollisimman yksinkertainen malli sykemittarilla ja reitin tallentavalla gps-ominaisuudella riittää.

Olin lentää selälleni, kun kuulin, että tietokoneiliitäntä on vakiona vasta paremmissa malleissa. Suuni jäi lopullisesti auki, kun kuulin että gps on tätäkin harvinaisempaa herkkua. Sitä varten on ostettava erillinen anturi. Mittareihin saa myös lisävarusteena polkupyöräilyyn ja juoksuun tarvittavat anturit, jolla saa mitattua nopeutta ja kampien pyöritysvahtia. Nämä soveltuvat luonnollisesti vain yhteen käyttötarkoitukseen.

Suunnon X10 oli lähellä etsimääni integroidun gps-moduulinsa takia, mutta siitä puuttuikin sykemittari.

Toimiva kotimainen palapeli koostuu

vähintään kolmesta osasta: rannetietokone, gps-anturi ja aina ahdistava sykevyö. Tämän lisäksi joihinkin malleihin piti ostaa erikseen johto, jolla rannetietokoneen tiedot siirretään tietokoneeseen. Silti kaikki mallit eivät tallentaneet edes reittiä.

Nimitys rannetietokone rupesi tässä yhteydessä huvittamaan. Myös laitteiden ulkonäkö on jäänyt Musta Casio -tasolle. Jos elettäisiin vielä 1970-luvulla, nämä hopeamaalilla maalatut kumiset kädenpainot olisivat kenties hienoja. Jotkut pitävät näitä laitteita vieläpä puvun kanssa. Tällaisesta pitäisi vielä maksaa 400–500 euroa. Sillähän saa jo kohtuullisen hyvän mekaanisen rannekellon käytettynä.

AIOIN JO HYLÄTÄ gps-vaatimuksen, kunnes kollegani vinkkasi Garminin laitteista. Gps-laitevalmistajana paremmin tunnetulla valmistajalla on malli Forerunner 405, jossa on yhdistetty sykemittari ja gps-laite. Reitin saa tallennettua, eikä tiedon siirtoon tarvita ylimääräisiä johtoja. Lisäksi se toimii akulla, ei paristoilla.

Tämäkään laite ei ole täydellinen. Ulkonäkö on vielä ankeampi kuin kotimaisilla kilpailijoilla. Ohjekirjaromppu ei sisältänyt mitään ohjelmia, ne piti käydä hakemassa nykytyyliin netistä. Pari päiväähän siinä meni, että kyseisen laitteen kotisivujen download-osio suostui toimimaan.

Vakavin tähän saakka löytynyt puute on se, että se ei näytä kaloreiden kulutusta, jos gps-signaalia ei ole. Näin esimerkiksi spinningtunnit jäävät ilman kulutustietoa. Puute olisi ohjelmallisesti ohitettavissa, koska muut sykemittarit käyttävät laskentaan yleensä pelkästään syketietoa. **GPC**

PS

Suomalaiset hipit eivät muuten urheile. Johtopäätökseen tulee helposti, kun katsoo kotimaisten sykemittarivalmistajien ohjelmistoja. Suunnon ohjelmat toimivat vain pc:ssä ja Polarin harjoitusohjelman saa toimimaan vain Mac-emulaattorin avulla.

